

Diyanet İşleri Başkanlığı
Adına Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Abdülbaki İşcan

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu
Mustafa Bayraktar
(Döner Sermaye İşletme Müdürü)

Yayın Koordinatörleri
Hayati Otyakmaz-Elif Arslan
Serap Çakmak
Dizgi: Bayram Uçakoğlu
İdare Yeri: Diyanet İşleri Başkanlığı
Eskişehir Yolu 9. km Çankaya-ANKARA
Tel: (0.312) 295 72 70-73 / 284 76 72
Faks: (0.312) 284 72 88

Milli Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince)
Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri
Tel: (0.312) 295 71 96
Fax: (0.312) 285 18 54

Abone Şartları
Yurt içi yıllık: 19.20 YTL (K.D.V. Dahil)
Yurt dışı yıllık: ABD 25 \$.

Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron.
Abone kaydı için, ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Akay Şubesindeki 5994308-5001 No'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir makbuzun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü Eskişehir Yolu 9. km Çankaya/ANKARA" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü: Aylık, Yerel, Süreli Yayın
Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 31 Mart 2008

Basım Yeri: Ankara

ISBN: 1300-8463

Yapım

ün yay

ÜNİT YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu 226. km Öğütözü Karşısı
Evren Yayıncılık Başmhanesi No: 1 06030 Gölbaşı/ANKARA
Tel: (0.312) 415 54 54 (Pbx) - Tel/Fax: (0.312) 415 54 55
www.uniyayincilik.com.tr e-posta: info@uniyayincilik.com.tr

Baskı-Cilt

EVREN YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu 226. km Öğütözü Karşısı
Evren Yayıncılık Başmhanesi No: 1 06030 Gölbaşı/ANKARA
Tel: (0.312) 415 54 54 (Pbx) - Tel/Fax: (0.312) 415 54 55
www.uniyayincilik.com.tr e-posta: info@uniyayincilik.com.tr

Merhaba

Gülün kokusu onun kokusudur demişti annem
Koklayabildiğin kadar kokla.
Eğer dikenlerinden çekinmezsen dokun bir kere
yapraklarına.

Kadifemsi dokusu, onun huyu gibidir.

Hissedeabildiğin kadar hisset.

Sonra da bak etrafına

Kainata

İnsanlara

Onun bize gösterdiklerinden neler göreceksin

Gör de anla.

Onun bize öğrettiklerinden neler duyacaksın

Duy da anla.

Gülün kokusu onun kokusu gibidir demişti annem

Bir kere kokladın mı çıkmaz bir ömür boyu aklın-
dan.

Yılın dört mevsimi, günün her saati

Eğer onun istediği gibi yaşarsan

Burcu burcu hissedersin gülün kokusunu

Ve mutlu olursun bir ömür boyu

Abdülbaki İşcan

Söyleyin Bakalım, Şimdi Kimlere Benziyoruz?

Ortalıkta büyük bir sessizlik hakimdi. Bir ara yoldan geçen ihtiyar kamyon sessizliği bozdu.

Çocuklar, asfalt yolun kenarındaki taşlara oturmuş, dizlerindeki kağıda elleriyle si-per oluyorlardı. Belkıs'ın omzu üzerinden uçan bir kuş, kağıda baktı ama hiçbir şey gö-remedi. İyi bir manevra yaparak ıhlamur ağacının dalına kondu.

Yağlı ellerini bir bez parçasına silen Harun Bey, çocukların yanına geldi. "Tamir bitti sayılır, buldunuz mu kime benzediğimizi?" diye sordu.

Arabaları bozulduğu için yol kenarında durmuşlardı. Onları takip eden akrabaları da arabalarını durdurdu.. İki aile birlikte yola çıkmışlardı fakat bu arıza yüzünden erken mola vermek zorunda kalmışlardı.

Harun Bey, çocuklara "Şu andaki halimiz, Peygamberimiz (s.a.s.) zamanındaki hangi olayı hatırlattı size?" diye sormuştu. Yazarak düşünebilmeleri için de kağıt ve kalem vermişti.

Şimdi tamir işi bitmiş, çocuklardan cevap almanın vakti gel-mişti.

Önce Melih başladı:

- Ben Muhacir ve Ensar dedim.

Medine'ye hicret edildiğinde Pey-gamber Efendimiz (s.a.s.) insanları

birbirleri ile kardeş yapmış. Herkes birbirine yardım etmiş. Şimdi de babalarımız birbirine yardım ediyor. Harun amca ensar gibi, babam da muhacir gibi, dedi.

Küçük Tuna:

- Ben süte benzettim, dedi.

"Nasıl yani?" diye gülüştü herkes. Tuna henüz yazmayı bilmiyordu. O yüzden düşündüklerini hayalinde canlandırmıştı. Dili döndüğünce anlattı.

- Peygamber Efendimiz süt içmeyi çok severmiş. Ben de çok seviyorum sütü. Peygamberimize süt geldiği zaman muhakkak yanındakilere de vermiş. Şimdi de annem bana süt verirken Melih ağabeyime, Belkıs ablaya ve Ceren ablaya da süt verdi. Onun için bence süt molası vermiş gibiyiz.

Sıra Belkıs'taydı:

- Ben "ehl-i safa" dedim.

"Ehl-i Suffa" diye düzeltti babalardan biri.

- Evet, "Ehl-i Suffa"daki sahabilere; Peygamberimizin arkadaşlarına benzettim halimizi. Peygamber Efendimiz, bir şey yerken muhakkak onları da düşünürmüş. Çünkü bu sahabeler çok fakirmiş. Şimdi biz de zor durumdayız ama hem bir şeyler öğreniyoruz hem de annemin verdiği çöreklerden yiyebiliyoruz.

Son olarak Ceren cevap verdi:

- Benim aklıma Hazreti Nuayma geldi. O Peygamberimize çok şaka yaparmış. Arabamız bozulunca Numan amca da babama şaka yaptı. "Beni sollarsan işte böyle olur." dedi, gülüştüler.

Harun Bey çocukların hepsine ayrı ayrı "aferin" dedi. İlk molada onlara bir sürprizi olacağını da müjdeledi.

Arabalar sessiz yolda yavaşça gözden kayboldular. İhlamur ağacındaki kuş, arabaların arkasından havalandı ve onlarla aynı yöne kanat çırpı.

Gülender Zeynep Dinler

SEVDİĞİMİZİ SÖYLEYELİM

- Hadi hadi hızlı!
- Pas ver!
- İşte geliyor.

Ali, havadan gelen topu karşılayabilmek için var gücüyle zıpladı. Topu kafa-sıyla kaleye doğru gönderdi.

- Gool, goool!

Çocuklar sevinçle bağıştılar. Maç bittiğinde herkes kurumuş dudaklarla okulun bahçesindeki çeşmeye koştu. Ali'nin son attığı gol, içtiği suyu daha da tatlandırıyordu.

- Ali! Hadi ikinci yarı başlıyor!
- Ben gelmiyorum, siz devam edin.

Ali maça devam etmedi. Çünkü maç boyunca sahanın kenarında oturan Ahmet'in üzgün hali gözünden kaçmamıştı. Yavaşça yürüyerek onun yanına oturdu.

- Ahmet, dedi. Ders beden eğitimi. Herkes oynarken sen neden burada yalnız oturuyorsun.

Ahmet bir müddet sessiz kaldıktan sonra;

- Biliyorsun, Burak benim en yakın arkadaşım. Ailesi taşındığı için onu bu okuldan aldılar. Şimdi başka okula devam ediyor.

- Onu çok seviyordun, değil mi?

- Tabi, dedim ya; o benim en yakın arkadaşım.

- Peki, bunu ona hiç söyledin mi?

- Neyi! En yakın arkadaşım olduğunu mu?..

- Hayır, hayır! Onu sevdiğini...

- Ne! Delirdin mi sen, ben kız mıyım! Neden gidip seni seviyorum, diyeyim. Bunu kızlar yapar.

- Yanılıyorsun.

- Nedenmiş?

- Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) öyle demiyor çünkü.

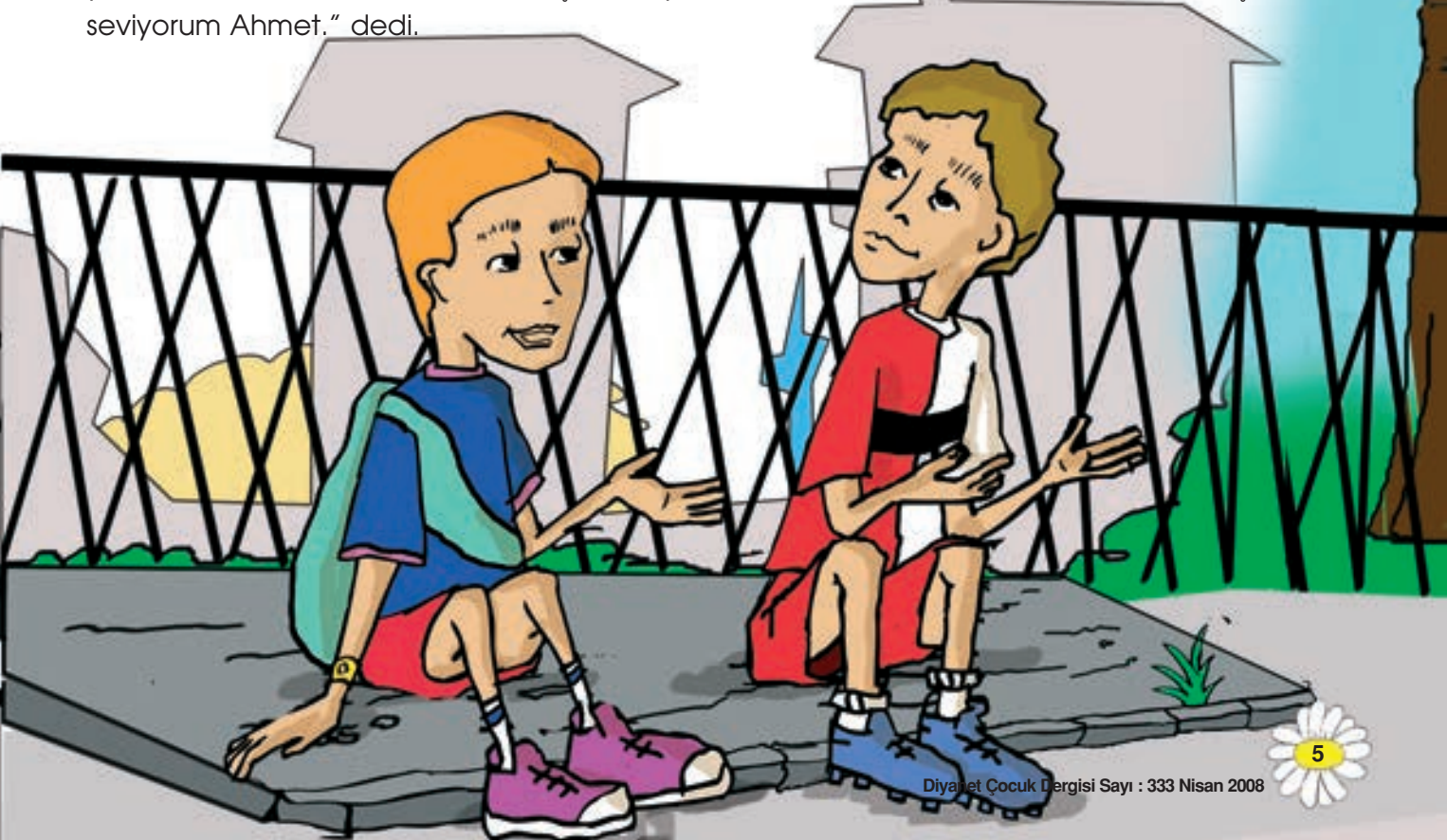
- Ne demiş ki Peygamber Efendimiz?

- Bir gün, bir arkadaşıyla oturuyormuş. Önlerinden birisi geçmiş. Arkadaşı "Ey Peygamber, ben bu adamı seviyorum." demiş. Peygamber Efendimiz ona "Peki bunu ona söyledin mi?" deyince hayır cevabını almış. Peygamberimiz "Git, onu sevdiğini söyle." demiş. Bunun üzerine arkadaş o kişinin yanına gidip "Ben seni Allah için seviyorum." demiş. O da "Allah da seni sevsin." demiş.

- Vay be! Böyle bir olay olduğunu hiç bilmiyordum "İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçekten iman etmiş olmazsınız." dediğini biliyordum ama bunu bilmiyordum.

- Teşekkür ederim Ali. Yarın Burakların yeni evine gidip onu sevdiğimi söyleyeceğim.

Ders zili çalmasıyla sınıflarına doğru ilerlediler. Ahmet heyecanla Ali'ye dönüp, "Biliyor musun Ali?" dedi. "Ben seni de çok seviyorum." Ali tebessüm ederek "Ben de seni çok seviyorum Ahmet." dedi.

HAFIZAYI

KUVVETLENDİRMEK İÇİN...

Hafıza; öğrenilen şeyleri zihinde saklama ve hatırlama yeridir. Bilgisayarın belleği gibi bir bellektir, bir çeşit depodur yani. Çalıştırılan kasların geliştiği gibi hafıza da bir takım tekniklerle kuvvetlenebilir. Bu tekniklerden en önemlisi ezber yapmaktır. Beğendiğiniz güzel sözleri, şiir ve fıkraları ezberleyerek yani hafızanıza kaydederek bu yöntemi uygulayabilirsiniz.

Bilgileri zihne yerleştirmenin metodları, prensipleri vardır.

Bunlardan bazılarını sıralayalım:

1. Hatırlamak istediğiniz konuyu iyice anladığınızdan emin olmalısınız.
2. Bir konuyu, daha ilk defa öğrenirken hatırlamak amacıyla öğrenin.

Bununla ilgili olarak yapılan meşhur bir deney vardır. Bu deney; hatırlamak amaçlanmadığı zaman hafızanın zayıf kaldığını göstermiştir. Deneyde şu sonuca varılmıştır: “Dalgın profesör, şemsiyesini sınıftan çıkarken değil, daha sınıfa girdiği anda, askıya asarken unutmuştur.”

3. Ezberleyeceğiniz şeyi gruplar halinde düzenleyerek sıraya koyun. Bunun için büyük ezber parçalarını küçük ama anlaşılır bölümlere ayırarak ezberleyin. Bu pratik bir yöntemdir.

4. Uzun bir paragrafı veya bir sayfayı ezberlemek için şunu yapabilirsiniz: Yazının içinden konuyu size hatırlatacak anahtar kelime veya kelime gruplarını seçmek.

5. Öğrenirken, mümkün olduğunca çok duyu organınızı kullanmaya çalışın. Mesela bir konuyu hem hem yazıp hem başkasına anlatabilirsiniz.

6. Kısa çalışma süreleri belirleyin. Tam bir dikkat ile yarım saat çalışmak, bir saatlik üstünlüğü çalışmadan daha verimlidir. Yarım saatte bir, zihni dinlendirmek, öğrenme ve hatırlama gücünüzü artırır.

7. Özellikle tarihleri, matematiksel formülleri ve yabancı bir dili öğrenirken ezberleme fişleri kullanmalısınız. Bu fişleri her zaman üzerinizde taşıyıp okuyarak zihninizi çalıştırabilirsiniz. Bu, size zamandan da tasarruf sağlar.

8. Gelelim en son ama en önemli ipucuna!.. Kimi insanlar görerek, kimi yazarak, kimi dinleyerek öğrenir. Kimi insanın sayı hafızası daha kuvvetlidir, kiminin yazı, kiminin şekil... Buna göre kendi hafıza özelliğinizi tespit edip çalışma metodunuzu belirleyebilirsiniz. Bu, daha iyi sonuçlar almanızı sağlayacaktır.

Hediye, Hediye Edilir mi?

Merhaba Sevgili Günlük,

Bugün okulda bir yardım kampanyası başladı. Herkes bir şeyler getirdi. Bazı arkadaşlar yeni, bazıları da kullanılmış eşyalar getirdi. Bazı kıyafetler çok eskidi hem de kirli ve buruştu. Bunun üzerine öğretmenimiz "Çocuklar, hepinize teşekkür ederim. Herkes elinden geldiğince yardım etmek istemiş. Fakat ben size bir şey söylemeyi unuttum." dedi. Merakla dinliyorduk. "Çocuklar, diyelim ki kıyafete ihtiyacınız var. Ama aileniz size kıyafet alamıyor. Yardım paketleri geliyor. İçinden nasıl kıyafetler çıkmasını istersiniz?" Hep bir ağızdan "Güzel kıyafetler!" diye bağırdık. Öğretmenimiz devam etti. "Peki çocuklar! Öyleyse bugün getirdiğiniz elbiseleri çantalarınıza geri koyun. Yıkayıp temizleyin. Sonra katlayıp güzelce paketleyin. İhtiyacı olan çocuklara yardımlarınızı hediye paketleriyle gönderelim. Ne dersiniz?" Biz de hemen "Tamam öğretmenim!" dedik. Zil çaldı ve evlerimize dağıldık.

Biraz önce bana küçük gelen gömleğimi yıkadım. Annem gömleği bir güzel ütüledi. Katlayıp güzel bir paket yaptım. Sonra arkadaşımın bana hediye ettiği şapka geldi aklıma. Onu çok sevmiştim. Güneşte solmasın diye kullanmaya kıyamamıştım. Şimdi düşünüyorum da hazırladığım paketi alacak çocuğun şapkaya da ihtiyacı yok mudur? Şapkayı da mı paketlesem acaba? Acaba onu bana hediye eden arkadaşıma ayıp olur mu? Hediye gelen bir eşya başkasına hediye edilir mi? Ne yapsam, ne yapsam? Yok, ben bu gece uyuyamam. En iyisi o şapkayı da paketleyip çantama koyayım.

Şimdilik hoşça kal sevgili günlük. Sakın bana yazmayı unutma. İyi geceler...

Merhaba,

Biraz önce uykuya daldın. Ben de hemen yanağına bir öpücük kondurdum. Çünkü yatmadan önce çok güzel bir davranışta bulundun. Aferin sana!

Sana bir şey anlatacağım. Bir gün Peygamberimize çok güzel bir hırka hediye etmişler. Peygamberimiz teşekkür edip hırkayı giymiş. Öyle güzel bir hırkaymış ki... Peygamberimize de çok yakışmış. Yanına gelenlerden biri “Hırkanız ne kadar da güzelmiş.” demiş. Peygamberimiz gülümsemiş ve hırkasını o kişiye hediye etmiş.

Sen de takmaya bile kıyamadığın şapkayı ihtiyacı olan bir çocuğa vereceksin. Eminim o çocuk çok sevinecek, sana dua edecek.

Kendini o çocukların yerine koyarak düşün. Diyelim ki üzerinde bir tane gömleğin var. Yırtılmış. Annen yırtılan yerine yama yapmış. Kirlendikçe annen yıkıyor ve sen yine o gömleği giyiyorsun. Sonra sana bir yardım paketi geliyor. Sevinerek açıyorsun. İçinden eski ve kirli bir gömlek çıkıyor. Kendini nasıl hissederdin?

Kendimizi bizden kötü durumda olanların yerine koyabilmeliyiz. Onların yerinde olarak bize nasıl davranılmasını isterdik. Bu yüzden senin davranışın çok güzeldi. Haydi iyi uykular...

Her sabah gülümseyerek uyan...

Arkadaşın Günlük

Ninem ağaçlar arasında çekilmiş bir fotoğrafı var. Yıllar önce köyde çekirmiş. "Gençliğimden kalan en güzel belge" der ninem. Fotoğraftan çok tabloya benziyor. Bir gün ben de ninem gibi güzel bir şey yapmaya karar verdim. Arkadaşım Lütfi ile bahçeye çadır kurduk. Birlikte oynayacaktık.

Ben de dalda sallanırken fotoğraf çektirecektim. Birden yağmur başlamasın mı!

"Neden yağıyor-sun neden!", diye bağırdım.

Lütfi ile çadırın içine girip oturduk. "Yeter artık dinse-ne" diye söyle-niyordum.

Bu arada ninem bize yiyecek getirdi.

"Nineciğim, yağmur dınmıyor" dedim ağlamaklı bir sesle. Ninem "Halukçuğum, nisan ayı tam yağmur zamanıdır. Şimdi bol bol yağsın ki kuraklık olmasın. Bak, yağmur yağmasa şu elimdeki ekmek olmazdı." "Neden şimdi yağıyor, ben fotoğraf çektirecektim" dedim. Ninem "Allah şimdi uygun görmüş, şimdi yağıdırıyor. Dua edelim de hayırlısıyla bol yağış versin Allah" dedi.

Söylediklerime pişman olmuşum. Sadece "Allah'ım" diyebildim.

Çadırda oturup su birikintisine düşen yağmur damlalarını izledik.

"Allah'ım isteklerimizin hepsini yerine getirseydin, her şey karmakarışık olurdu. Bizi sen yarattığın için neye ihtiyacımız olduğunu bizden daha iyi bilirsin, yağmuru devam ettirdiğin için şükürler olsun."

İşaretili harfleri seçerek gizli kelimeyi bulup anlamını yazınız. Daha sonra bulduğunuz kelimeyi başlıktaki eksik bırakılmış yere yazınız.

1	2	3	4	5

İKİ GÜZEL
ÇOCUK

İki güzel çocuk... Dedeleri Muhammed, anneleri Fatma, babaları ise Ali... Ay yüzlü bu çocuklar hayatlarının en mutlu yıllarını yaşıyorlardı. Çünkü dedelerinin sevgisiyle büyüyorlardı. Özellikle Hasan dedesine çok benziyordu. Onun gibi geniş alınlı, parlak yüzlüydü. Sevgili dedeleri onları sık sık kucaklar, öperdi. Onların kokusunu cennet çiçeklerine benzetirdi. Onca işinin arasında bile onları ihmal etmez, neşelendirmek için elinden geleni yapar, onlarla şakalaşırdı.

Hasan'la Hüseyin'e:

- Luka, yani yaramaz der, dilini çıkarırdı. Dedelerinin kırmızı dilini gören minikler katıla katıla gülerlerdi. Minik Hüseyin sevgili dedesinin bu halini çok seviyordu. Hele de dedesinin ağzına su alıp püskürtmesi çok hoşuna gidiyordu.

Sevgili dedelerinin gelişini dört gözle beklerlerdi. O gelir gelmez hemen kucağına atlar, türlü şirinlikler yaparlardı. Sevgili dedeleri onları bazen omzunda bazen de sırtında gezdirirdi. Onları ayağında sallardı. Çocuklar, onunla geçirdikleri zamana doyamazlardı. Sevgili Peygamberimiz torunları su bile istese hemen yerinden

kalkıp sularını veriyordu. Bunun için çocuklar, gecenin ilerleyen saatlerine rağmen dedelerinin gitmesini istemezlerdi. Sevgili Peygamber onları kıramaz, uymalarını beklerdi. Hasan ile Hüseyin sonunda oyundan yorgun düşer, dedelerinin göğsü ya da karnı üzerinde uyurlardı.

Peygamberimiz torunlarını omzuna alarak camiye giderdi. Hz. Ömer onları dedelerinin omzunda görünce:

❁ Ne mutlu size! derdi. Ne kadar değerli birinin omzundasınız. Sevgili Peygamber gülümser ve şöyle derdi:

❁ Tabii, çünkü onlar da benim için çok değerliler.

Yine başka bir gün Peygamberimiz torunlarıyla oynarken kapı açıldı ve içeriye bir adam girdi. Adam gördüklerine çok şaşırmıştı. Dayanamadı ve sordu:

- Benim on çocuğum var. Bugüne kadar hiç birini bu şekilde öpmedim.

Sevgili Peygamber bir babanın çocuklarına bu kadar ilgisiz olmasına üzül-müştü. Ona şöyle dedi:

❁ Allah senin kalbinden merhameti söküp almışsa ben ne yapabilirim?

Adam onun ne demek istediğini anlamış, dersini almıştı. Çocuklarla ilgilenmenin önemini fark etmişti. Söylediklerinden çok utanmıştı.

Hasan ile Hüseyin çok mutlu çocuklardı. İki nur topu torun olarak Peygamberin sevgisi ve gül kokusuyla büyüyorlardı.

Sevgili babacığım,

Hani büyükbabam "Gez dünyayı, gör Konya'yı" der ya... Gerçekten Konya görmeye değer bir yermiş.

Hatırlarsınız geçen ay Rize'de, bir çay fabrikasından yazmıştım mektubumu. O akşam bir adamın, "Konya'ya gidecek kamyonu yüklediniz mi?" dediğini duyunca gözlerim fal taşı gibi açıldı. Baktım 42 plakalı bir kamyon... Kamyonun arkasına merdiven gibi bir şey koymuşlar. Hemen tırmandım ve çuvalların arasına gizlendim. Az sonra yükleme tamamlandı. Eh, bana da uyumak kalmıştı.

Gözlerimi açtığımda Konya'daydım. Başladım Konya'yı dolaşmaya. Aman Allah'ım! Bu ne büyük bir il. Gez gez bitmiyor. Duyduklarım doğruymuş: Konya, Türkiye'nin en büyük yüz ölçümüne sahip ili. Uçsuz bucaksız Konya Ovası, Türkiye'nin tahıl ambarı imiş. Yani un ve bulgurun hammaddesi olan buğday, en çok burada yetişiyormuş.

Burası İç Anadolu Bölgesinde ve karasal iklime sahip. Karasal iklimde yazlar sıcak ve kurak, kışları soğuk ve yağışlı olurmuş. Geceleri hava epeyce soğuk oluyor. Ben bir fırının odunluğunda kalıyorum. Fırın sahibinin küçük kızı Nazlı, bana yuva yaptı. Bu biraz komik geliyor bana; ev içinde evdeyim. Fırından Konya'nın meşhur etli ekmeğini getiriyor. Yan tarafta da tandır kebab yapılan bir lokanta var.

Babacığım, Konya gez gez bitmiyor demiştin ya, tarihi de araştır araştır bitmiyor. Taa M.Ö. 7 bin yılından bu yana insanlar yaşıyormuş burada. Biz kaplumbağaların ömrü keşke 150 yıl değil de bin yıl olsaydı. O zaman Konya'daki muhteşem Selçuklu Dönemini görürdüm. Hayatı sevgi üzerine kurulu olan Mevlâna Celaleddin Rumi'yi, güldürürken düşündüren Nasrettin Hoca'yı, insan sevgisi ile bilinen Yunus Emre'yi tanır, ellerinden öperdim.

Size Mevlana'nın birkaç sözü ile veda etmek istiyorum. Sevgi ile kalın.

Yavrunuz Meraklı,

"Oğul düşmanın sen sevmesini istiyorsan, kırk gün onun iyiliğini iste, sana karşı düzelecektir. Zira gönülden gönüle yol vardır."

"Sevgi acıyı tatlı, bakırı altın eder. Sevgi ölüyü diri, kulu sultan eder."

"Şefkat ve merhamette güneş gibi ol. Günahları örtmede gece gibi ol."

Tevazuda toprak gibi ol. Cömertlikte akarsu gibi ol. Ya olduğun gibi görün veya görüldüğün gibi ol!"

PADİŞAH VE KUŞLAR

Haticenur Yıldırım

Yıllar önce ülkenin birinde akıllı, çalışkan, temiz ve güzel ahlâklı bir çocuk yaşarmış. Bu çocuk kuşları çok severmiş. Günler geçtikçe büyümüş, genç adam olmuş, iyi bir eğitim almış ve sonra ülkesine padişah olmuş. Sarayda işleri çokmuş; insanların derhtleriyle tek tek ilgilenirmiş. Dinlenme ve yemek vakti geldiğinde sarayın bahçesine çıkar, kuşlara yem ve su verirmiş. Onun koyduğu yemleri gören kuşlar hızlıca uçup gelirmiş. Padişah kuşların neşeyle cıvıldaşmalarını seyredip çok mutlu olurmuş.

Bir gün uzak ülkelere gönderdiği askerleri geri gelmiş, biraz güzel, biraz kötü haber getirmişler. Padişah bunları öğrenince askerlerine tez günde hazırlanıp sefere çıkma emri vermiş. Onun saraydan gittiğini gören kuşları bir üzüntü sarmış. İçlerinden biri arkasından gitmeye karar vermiş.

Az gitmişler uz gitmişler, çok yol gitmişler. Dağlardan tepelerden aşmışlar, derelerden vadilerden geçmişler. Ardından bir şehre gelmiş ve burada dinlenmek için mola vermişler. Kuş da onlarla durmuş, şehrin tam ortasında kubbesi altın gibi parlayan, minareleri mavi göklere ulaşan, bahçesinde çocukların koşup oynadığı bir cami görmüşler.

Padişah bu güzel camiye askerleri ile ziyaret etmek istemiş. İçine girip

namaz kılmış, dualar etmişler. Çıkarken kapının önünde padişahın ayak-
kabısının teki kaybolmuş, Askerlerden biri, bakın bakın, yukarıya bakın,
 demiş. Padişahın ayakkabısını gagasına almış bir kuşu zar zor uçmaya ça-
 lışırken görmüşler. Tam bu sırada ayakkabının içinden çıkan bir yılan yere
 düşmüş.

Saraydan beri padişahın hiç ayrılmayan bu kuş, caminin kapısında da
 onu beklemiş, düşmanlarının ayakkabının içine koyduğu yılanı görmüş. Kendi-
 lerine hep iyilik yapan padişahı korumak için elinden geleni yapmış. Kuşun bu
 fedakârlığını gören padişah, önce Allah’a şükretmiş, sonra kuşa teşekkür etmiş.

Aylar sonra gittiği seferlerden sağ selâmet sarayına dönen padişah, hemen
 ülkesindeki marangozları saraya davet etmiş. Onlara ülkesinin her bir köşesinde
 kuşlar için tahtadan evler yapmalarını emretmiş. Halkına da bu kuş evlerine yem
 koyabileceklerini söylemiş. Artık padişahın ülkesinde yuvasız ve aç kuş kalmamış.
 Çocuklar kuşlar ile arkadaş, kuşlar insanlar ile dost olup mutlu yaşamışlar.

Uçtu beyaz kuşum uçtu göklere
Umut götürdü, rüya götürdü minik yüreklere
Şimdi uyku zamanı gecenin koinunda
Yıldızlara takılı halka, halka çocukların boynunda

VÜCUDUN SAVAŞÇI HÜCRELERİ:

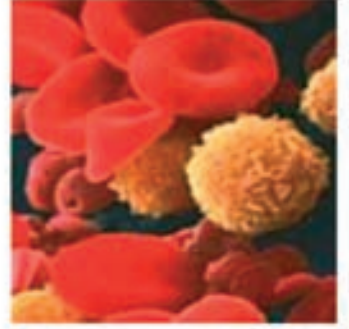
Bedriye Erdal

AKYUVARLAR

Akyuvarlar (lökosit); beyaz kan hücreleridir. Vücudun savaşçı hücreleridir. Yabancı maddelere ve bulaşıcı hastalıklara karşı vücudu korurlar.

Kemik iliğinde üretilir ve orada yaşarlar. Kemik iliği akyuvarlar için depo yeridir. Akyuvarların bir kısmı mikroplarla savaşırken, bir kısmı da yabancı molekülleri ve mikropları tanıyarak sistemi uyarır.

Kemik iliğindeki akyuvarlar mikropların istilasına uğrayan bölgeye hücum ederler. Enfeksiyonun olduğu bölgede sayıları artar ve savunmaya geçerler. Görevlerini tamamladıktan kısa süre sonra da ölürler.

DOĞAYA CANLILIGI GETİREN TOHUMLAR

Bahar mevsimi, çevremizde olan hareketlilik ve canlılıkla kendini gösterir.

Artık hayvanlar kış uykusundan uyanmış, ağaçlar çiçek açmaya, kuruyan otlar yeşermeye başlamıştır.

Kış uykusuna sadece hayvanlar yatmaz. Bitkiler de soğuk hava şartlarından dolayı kendilerini korumaya alırlar. Bitkilerin büyüyüp gelişmelerini sağlayan tohumlar zor şartlarda uyku haline geçer. Uygun sıcaklık, nem ve oksijeni bulan tohum, hareketlenerek filiz vermeye başlar.

Tohum filiz vermek için besin olarak yağ, şeker, protein ve nişasta depolar.

Taşınan tohum olgunlaşma safhasında hareketsizdir. Gerekli olan suyu, sıcaklığı bulan tohum uyanarak canlanır.

Uyanan tohum kök vermeye ve filizlenmeye başlar. Bitkinin kökçükleri sürgün vererek topraktan aşağıya doğru dallanarak büyür. Tohum toprağın üstüne çıkarak filizin ilk yapraklarını verir.

BESİN DEPOSU OLAN TOHUM

Tohumun yapısında bulunan besin deposu sadece bitkinin büyümesi için değil, insanlar ve hayvanlar için de önemlidir. Örnek olarak buğday, mısır, pirinç, arpa, çavdar, yulaf, bezelye, fasulye, ceviz, badem, hindistan cevizi tohumlarını sayabiliriz.

Tohumda besin olarak bulunan şeker miktarı; tatlı mısır, kestane, badem ve fıstıkta daha fazladır.

Keten, pamuk, soya fasulyesi, zeytin, susam, ceviz ve hindistan cevizinde de yağ miktarı fazladır. Tohumlarda bulunan yağları boya, cila, sabun, mürekkep yapımında da kullanılmaktadır. Tohumlar aynı zamanda mineral bakımından da zengindir.

TOHUMLARIN DAĞILMASI

Tohumlar yapılarına göre farklı şekilde taşınırlar. İğneleri, dikenleri olan bazı tohumlar kürklü hayvanlara takılarak taşınırlar. Çok hafif yapıda olan tohumlar tüy ya da tüycük halinde rüzgârla taşınır. Deniz ya da ırmak kenarında yaşayan bitkiler, tohumlarını suyla taşırlar. Bu tohumlar suya dayanıklı ve suda batmayan yapıya sahiptirler.

Bazı tohumlar da dikkat çekici kokuları, renkleri ve tatları olan meyvelere sahiptir. Bu meyveler hayvanların ilgisini çekerler. Hayvanlar bu meyveleri yiyerek tohumun açığa çıkmasını sağlarlar.

Bazı tohumlar da dikkat çekici kokuları, renkleri ve tatları olan meyvelere sahiptir. Bu meyveler hayvanların ilgisini çekerler. Hayvanlar bu meyveleri yiyerek tohumun açığa çıkmasını sağlarlar.

Çevresi yağlı, yenilebilir bir dokuyla kaplı olan tohumun büyümesini de karıncalar sağlar. Yuvalarına taşıdıkları tohumu toprağa gömerler. Karıncalar tohumun kabuğunu yerler ve etli iç kısmını bırakırlar. Böylece karınca hem besin elde etmiş olur, hem de bitkinin üremesini sağlar.

Ahmet Faruk Kılıç

MINİK SAVAŞ UÇAKLARI

Bir zamanlar, ormandaki aslanlar ile fillerin arası açılmış. Aniden savaşa tutuşmuşlar. Bu durumu haber alan kral aslan, onları barıştırmaya koşmuş. Koşmuş ama, o kargaşada esir edilmiş.

Aslanın yokluğunu ganimet bilen tilki, sırtlan, çakal gibi fırsatçı hayvanlar kendi krallıklarını ilan etmişler. Çalıp çırpamak, bencillik, zayıfları ezmek; ormanın yeni kanunu haline gelmiş. Zorbalardan başka herkes mutsuzmuş. Ormanın hali içler acısıymış...

Bunun üzerine, hayvanlar meclisi toplanmış. Bu kötü gidişe son verebilmek için fikir alışverişinde bulunmuşlar. Kimisi yeni kral seçmeyi, kimisi herkesin kendi başının çaresine bakmasını teklif etmiş... Fakat bu görüşlerin hiçbiri kabul edilmemiş. En isabetli fikir, yaşlı geyikten gelmiş. O, aslan kralın esaretten kurtarılması halinde, her şeyin zamanla düzelebileceğini söylemiş.

Söylemiş ama, bu zor işi kim yapacaktı? Herkes birbirinin yüzüne bakmış. Hiçbir hayvan, fillere boğuşmayı göze alamamış. Ümitlerin tükenmekte olduğu bir anda, kimsenin aklına gelmeyen sivrisinek, bu zor göreve talip olmuş.

Aslında sivrisinek; hayvanların en cesur, en savaşçı ve en kahramanları arasında yer alıyormuş. Çünkü o, hedef aldığı canlı ile ölesiye mücadele ediyormuş. Değil fillere kafa tutmak, insanları bile canından bezdiriyormuş... Kısa

sürede büyük bir sivrisinek ordusu kurulmuş. Savaş planı yapılarak vurulacak hedefler tespit edilmiş ve hücum emri verilmiş.

Sivrisinekler, fillere saldırmayrsa başlamışlar.

Filler, bu beklenmedik saldırı karşısında neye uğradıklarını şaşırmışlar. Çok geçmeden acı içinde kıvranan filler bozguna uğramış.

Sonunda görev tamamlanarak kral aslan kurtarılmış. Yeniden görevinin başına dönmüş. Dönmüş ama bu savaşı önleyemediği için kendisini sorumlu hissediyormuş. Esir düşmüş olmayı da gururuna yediremiyormuş. Bunun için kendisinin yerine başka bir kral seçilmesini önermiş. Ama diğer hayvanlar bu teklifi kabul etmemişler, çünkü adil kraldan çok memnunnarmış.

Kral aslan, ilk iş olarak, aslanlar ile filleri barıştırmış. Sonra ormanın düzenini bozan zorbaları tek tek cezalandırmış. Daha sonra bu zor günlerde büyük başarılar sağlayan sivrisinekleri ödüllendirmiş. Hayvanlar meclisine ve yaşlı geyiğe teşekkür etmiş. Böylece kardeşlik ve yardımlaşma, yeniden orman kanunu haline gelmiş. Mutluluk ve huzur, ormanın her köşesine yayılmış.

Sivrisineğin bu kahramanlık ve askeri başarısını gören insanlar, onu daha yakından incelemişler. Uzun yıllar çalıştıktan sonra ona benzeyen savaş uçakları yapmışlar. Bunlardan bazılarının görünüşü, tıpkı sivrisineğe benziyormuş. Fakat uçuş kabiliyetleri, sivrisineğe göre çok zayıfmış. İnsanların onun gibi bir savaş uçağı yapabilmesi için çok uzun yıllar çalışması gerekiyormuş.

Sivrisinekler, bunca yüksek teknolojiyi nasıl elde etmişler? Acaba diğer varlıkların da böyle meziyetleri var mıdır?

Çevremizdeki varlıkları daha iyi gözlemlemeliyiz?

AMERİKA'YI KİM BULDU?

Sevgili arkadaşlar, bu sayıda âlimler âlimi Biruni'den bahsetmek istiyorum. O, bilimi, Allah'a yaklaşmak ve O'nu tanımak için bir araç olarak görmüştür.

Biruni küçük yaşlarda öksüz kalmış. Çok fakir olduklarından annesi onu odun satarak büyümüş. Ama zekâsı, çalışkanlığı ve azmi ile bütün zorlukların üstesinden gelerek kendini yetiştirmiş. 17 yaşında eserler veremeye başlamış. Vay vay vay!.. Fatih Sultan Mehmet de 21 yaşında İstanbul'u fethetmişti. Yeter ki istesinler, insanlar her zorluğun üstesinden gelebiliyorlar, değil mi?

Biruni, dünyanın pek çok ülkesine gitmiştir. Arapça, Farsça, İbranice, Rumca, Suryanice, Yunanca ve Çince öğrenmiştir. Kaç dil oldu? 1.2.3...7 dil. Allah Allah!?..

Arkadaşlar, Biruni bizim tıp hocası İbni Sina'nın arkadaşı olur. Onunla zaman zaman mektuplaşırlardı. Hocamız onun büyük bir dâhi olduğunu söylerdi. Kibleyi tam olarak tespit etmek için matematiksel formüller geliştirmiş, bu nedenle devrin padişahlardan fil yükü altın hediyeleri kazanmış ancak hediyeleri geri çevirmiş; gayesinin, Allah'ın rızasını kazanmak olduğunu ifade etmiştir.

Ayrıca Kristof Kolomb var ya... Hani Amerika'yı keşfettiğini söylüyor ya...

Aslında Biruni, Kristof'tan tam 5 asır önce, eserlerinde Amerika'nın varlığından bahsetmiştir. Ayrıca Japonya'nın varlığından da söz etmiştir. "Kıtaların kayması teorisi"ni de asırlar önce dile getirmiştir.

Üstat birçok ilim dalıyla da ilgilenmiştir. Mukayeseli dinler tarihinin kurucusu sayılır. Matematik, astronomi, tarih, coğrafya, fizik, kimya, bitki ve hayvan bilimi, jeoloji, filoloji, etnoloji ilimleriyle ilgili eserler de yazmıştır. Bunlar nedir diyecek olursanız Biruni Hoca gibi araştırma yapmanız gerekecek. Heh heh...

Şimdi bana, Hoca neden bu kadar çok ilimle uğraşmış diye sorabilirsiniz. Biruni Hoca fen bilimleri aracılığıyla ilahi bilgilerin daha iyi anlaşılacağını düşünmüş. İlmin Allah'ı daha iyi tanımamıza yardımcı olacağını söylemiş.

Eh Üstad, çağına "Biruni Yüzyılı" dedirtmişsin ya, helal olsun sana! İbni Sina hocam sizi anlattığında ben de sizin gibi birkaç dil öğrenmeye çalıştım. Derslerime "Bu ne işe yarar, niye öğreniyorum?" demeden büyük bir istekle çalıştım. Biliyorum ki Diyanet Çocuk Dergisi okuru olan arkadaşlar da sizi örnek alıp bütün derslerinde başarılı olacaklardır.

Haydi arkadaşlar!
Her ilmi iyi bir şekilde öğrenmeye var mısınız?

POSTA KUTUSU

BİLMECELER

O söyler ben anlarım
Ben söylerim o anlamaz

(o l p r u)

Ağzı var gözü yok
Küçük bir kutu
Çok para yer
Ama tutumlu

(b a r a q u n u)

Ağaç değil yaprağı var
Güneş değil ışık saçar

(d a p ı k)

- Parayı veren düdüğü satın alır.
- Çürük ipe kuyuya daha çabuk inilir.
- Kaleci gol yiyince dişlerini fırçalıyor mu?

Kübra Nur Avcı/SİNOP

Affan Buğra
Özaytaş

Sevgili Affan,
Dört yaşında, taşırmadan boyama yapmak bile bir başarı iken sen hem çizmiş hem rengârek boyamışsın. Geleceğin ressamı ile tanışmış oluyoruz şimdiden! Başarılar...

Didar
Gani

Sevgili Didar,
Usve adlı bir kuşun olsun ister misin? Balkonda kuş beslemeye ne dersin? Annen kızarmı acaba? Bence sen, tatlı dilinle onu ikna edersin. Yeni resimlerini bekliyorum.

BİLMECELER

Dam üstünde takır tukur
Sandım kızlar kilim dokur

(n i o p)

Gözü var, ayağı yok
Adam öldürür, eli yok

(u d u l u)

Siyah siyah bilyeler
Sizi kimler kimler yer

(u t l e z)

Çağan Bera Adanır / BOLU

Dilara
Kalkan

Sevgili Dilara,
Kenar çizimlerinde kurşun kalam kullanmadan resim yaptığın için kocaman bir "AFERİN" sana. Bayamayı da hep aynı yönde yap, olur mu? Başarılar....

- Damlaya damlaya ne olur?
(nə olub damlaya damlaya)
- Yazın en çok kim hava atar?
(kim yazın ən çox havanı atır)
- Termometre ile öğretmen arasında
nedir?
(öğretmənin və termometrin arasında nə var)

BİLMECE

Melike Özdemir / GAZİANTEP

Edanur
Çağlar

Bir aile bir aileyle
 Suat Sayla
 Seviyorum
 Sevinçlerin müessesinde
 K. Lirika ve Sanat Kulübü

Emine Asena
Kılıç

Zil çaldı, okul bitti, paydos!
Hoşça kal kuş yuvası okulum
Hoşça kal sevgili öğretmenim
Arkadaşlar hoşça kalın
Çiçek götüreceğim eve bir kucak
Çantamı açınca görecek annem
En güzel çiçeklerle dolu karnem.
Kutlu Doğan Avcı/ SİNOP

Esra
Peker

Burak adlı bir binekle
Miraca yükselen sensin
Her şeye göğüs geren
Ey güzel Muhammed!

Allah'ın en sevdiği kulu
Cennetin müjdecisi
Rabbimin son peygamberi
Sensin ey Muhammed!
Merve Taştekin / MARMARİS

POSTA KUTUSU

OKULUM

Sabah kalkınca karşımda
Hep seni görürüm okulum
Seninle bildim okumayı yazmayı
Benim güzel okulum

Beni yönlendiren
Bana zevk veren
Hayatı sevdiren
Benim canım okulum
Duygu Dinç / MARMARİS

GÜNAYDIN ÇİÇEK

Günaydın çiçek günaydın
Hep beraber dostluk kuralım
Sevgimizi kendimize değil
Doğaya saklayalım

Renkler olmasaydı dünyada
Baharın tadı çıkmazdı
Yeşil, kahverengi, mavi
Hepsi doğanın dengesi
Merve Yürür / KAYSERİ

Hilal
Ahmetoğlu

Sevgili Hilal,
Kağıdı çok güzel kullanmış
ve beyazlık bırakmadan bo-
yamışsın. Aferin sana! Yeni
resimlerini bekliyorum.

DİKKATİ

- Sivilcilerle oynamayın, mızıkçılık yaparlar. En iyisi komşunun çocuğuyla oynayın.
- Vazonuz mu kırıldı? Ya-
zık, hemen gönlünü
alın zavallının!

Sacide Karaman/YALOVA

Kübra
Karaaslan

Sevgili Kübra,
Çizim konusunda gayet
başarılısın. Ancak resmi-
ne hareket katacak bir-
kaç unsur ekleyebilirdin.
Sıradağlar ilginç olmuş.
Başarılar...

Merve
Demirezen

Sevgili Merve,
Bu turuncu panjurlu sarı ev
ve bekçi köpeğinin kulübe-
si mutlu bir yuvanın varlığını
anlatıyor sanki. Bahçedeki
masa ve sandalyelerin çizi-
mine veya boyanmasına
biraz daha özenbilirdin.
Başarılar...

Sevgili Merve, Şimdiye kadar aldığım en ilginç resim bu! Böyle bir resim çizmek de nereden geldi aklına?.. Tebrik ediyorum ve resimlerini bekliyorum.

ANA ÖĞÜDÜ

Çiçekleri ezme, yavrum
Çiçekler, yüreğe benzer
Çiçek ezen insan ezer

Sakin sen kuş vurma, yavrum
Engin bir kardeşlikte
Uçar kuşlar gökyüzünde

Gel bir çiçek ol sen, yavrum
Kendi ülkenin renginde
Şu yeryüzü demetinde
Nazmiye Hünük / İSTANBUL

Merve
Şimşek

Salih Muhammed
Çağlar

Sevgili Salih,
Korsanlar deniz eşkiyalarıdır, biliyorsun. Senin korsanların iyi niyetli köpek balığı avcıları olmalı diye düşünüyorum. Ne dersin? Yeni resimlerini bekliyorum.

Sevde
Tanrıverdi

Sevgili Sevde,
Masmavi, cıvılcıvıl bir dünyanın var anlaşılan. Anasınıfı öğrencisi için renk seçimin ve boyaman gayet başarılı. Yeni resimlerini bekliyorum.

Tuba
Minez

Sevgili Tuba,
Yaşına göre çizimde oldukça başarılısın. Kartopu oynayan çocuklar birbirlerine kızmak yerine neşeye gülerек oynasalardı keşke! Arkadaşlık çok değerli, öyle değil mi?

ADAŞIM, DAVRANIŞLARIMDA YOLDAŞIM...

Ali camın kenarında oturmuş, hayallere dalmıştı. Babasının ona anlattığı adaşını düşünüyordu. Kendisine neden bu ismi verdiklerini babasına sormuş, o da Hz. Ali'yi anlatmıştı minik Ali'ye. Ali "Acaba ben de adaşım kadar cesur, onun kadar fedakâr, onun kadar şanslı olabilir miyim?" diye düşünüyordu. Gözü bir noktaya takılıp kalmıştı. Bir anda kendisini Mekke'de, Peygamberimizin yatağında, onu korumak için yatıyor gibi hissetti. O da yapabilir miydi acaba, Hz. Ali'nin yaptığı gibi büyük bir fedakârlık? Düşmanlar Peygamberimizi öldürmek için gelince Hz. Ali, Peygamber Efendimizin gittiğini anlamasınlar diye onun yatağına yatmıştı. Peygamberimiz de bu sayede Hz. Ebubekir ile birlikte Medine'ye hicret edebilmişti. Küçük Ali, adaşının bu cesaretine hayran kalmıştı.

- Ben Peygamberimizin yüzünü göremedim ama Hz. Ali'nin çocukluk yılları hep onun yanında geçmiş. Hatta onun adını bile Peygamberimiz koymuş, ne kadar güzel! diyordu kendi kendine. Demek ki

“Ali” Peygamberimizin sevdiği bir isimmiş, diyerek bir yandan da mutlu oluyordu.

Peygamberimiz ile Hz. Ali’nin birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini düşündü. Peygamberimiz kendi kızı Hz. Fatıma’yla evlendirmişti onu. Hz. Ali de canını feda etmişti Peygamberimiz uğruna. Hz. Ali ile Hz. Fatıma’nın Hasan ve Hüseyin adında çocukları olunca, Peygamberimizin sevgisine torun sevgisi de eklenmiş ve aralarındaki yakınlık katlanarak artmıştı! Hatta o kadar yakınlaşmışlardı ki, Ensar ile Muhacirler kardeş olmak üzere eşleştirilirken Hz. Ali eşsiz kalmıştı.

- Benim kardeşim yok mu? diye sorduğunda Peygamberimiz ona

- Senin kardeşin benim, diyerek cevap vermişti.

Aralarındaki dostluk, kardeşlik bağı gerçekten insanı hayran edecek kadar kuvvetliymiş, diye düşündü Ali. Peygamberimiz tarafından bu kadar çok sevilen bir insanın ismini taşıdığı için mutlu oldu. Hemen pencerenin önünden kalktı, içeride gazete okuyan babasının yanına gitti ve yanağına bir öpücük kondurdu. Kendisine böyle güzel bir isim koyduğu için ona çok teşekkür etti.

- Babacığım Hz. Ali Peygamber Efendimizi çok seviyor ve onun yolundan gidiyormuş. Ben de onunla aynı ismi taşıdığıma göre bundan sonra Peygamber Efendimizin sevdiği davranışları yapmaya çalışacağım, dedi. Adaşım, davranışlarımda yoldaşım olacak!

Düzenleyen: Ablet Yüsiip
Aktaran: Arzu Ardoğan

KİM HAKLI?

Günlerden bir gün fakir bir adam atına binip yolculuğa çıkmış. Gün battığında yorgunluk ve açlıktan halsiz düşmüş. Atını bir ağaca bağlayıp akşam yemeğine oturmuş. Bu sırada oraya bir zengin gelmiş. Atını aynı ağaca bağlarken fakir:

- Atınızı buraya bağlamayın. Benim atım yabanidir, atınızı ısırarak öldürebilir, onu başka ağaca bağlayın, demiş.

Zengin adam:

- Atımı nereye istersem oraya bağlarım, diye cevap vermiş ve aynı ağaca bağlayıp yemek yemeğe koyulmuş. Çok geçmeden ikisi de atların korkunç seslerini duymuşlar. Hemen yanlarına koşmuşlar fakat geç kalmışlar. Çünkü fakir adamın atı zengin adamın atını öldürmüştü.

Zengin adam:

- Atının yaptığını gördün mü? Şimdi benim atımın bedelini ödeyeceksin, diye haykırmış. Fakir adamı alıp kadiya götürmüştü. Kadi fakire;

- Bu adam, senin atının kendi atını

öldürdüğünü söylüyor, doğru mu? diye sormuş. Fakir adam cevap vermemiş. Kadı tekrar sormuş, fakir adam yine cevap vermemiş. Sonunda kadı:

- Bu adam dilsiz! Elimden bir şey gelmez, demiş.

Zengin adam:

- Hayır, bu adam konuşuyor. Ben onunla karşılaştığımda konuşmuştum, demiş.

- Sana ne demişti? diye sormuş kadı.

- Bana atımı atının yanına bağlamamamı, kendi atının vahşi olduğunu ve benim atımı öldürebileceğini söylemişti, demiş zengin adam.

Kadı:

- Şimdi anlaşıldı. O, seni önceden uyarılmış. Bu yüzden atının bedelini öde-meyecek, demiş.

Sonra kadı fakir adama dönüp;

- Sorulara neden cevap vermedin? diye sormuş.

Fakir şöyle cevap vermiş:

- Ben şöyle bir söz duymuş-tum: "Zengin sözüne inanıldığı kadar fakirin sözüne inanılmaz." Bu yüzden hiçbir şey söylemedim. Kimin haklı, kimin haksız olduğunu siz gördünüz.

ŞÜLE'NİN MERAKI

Şule annesiyle birlikte Hatice teyzelere gitti. Oradaki teyzeler oturmuş Kuran-ı Kerim okuyorlardı. Şule annesiyle okunan Kuran-ı Kerim'i dinledi. Okuma bittikten sonra Hatice teyze bir dua etti. Yapılan dua ve sonunda söylenen kelime Şüle'nin çok hoşuna gitti. Akşam, babaannesini ziyarete gittiler. Şüle:

-Babaanneciğim biliyor musun, ben bugün annemle mevlüte gittim, dedi. Babaannesi merakla;

-Yaa, ne güzel! Söyle bakalım, orada neler yaptın? diye sordu. Şûle:

-Hatice teyze dua etti, biz de "şey" dedik. Hıım.. şeydi şey... deyip söyleyeceği kelimeyi bir türlü hatırlayamadı.

Sen Şule'ye yardımcı olup hatırlayamadığı, duaların sonunda söylenen o kelimeyi hatırlatır mısın?

Haydi hep birlikte dua edip
Âmin diyelim.

*"Bizi var eden,
insanları, ağaçları, çiçekleri
yaratan Allah'ım.*

*Bizi doğru yoldan ayırma.
Annemi, babamı, kardeşimi,
hepimizi koru.*

Bizi cennetine al. "AMİN"

NASREDDİN HOCA İLE KELOĞLAN

Niye kafanı kaşıyıp durmaktasın Keloğlanım?

Hocam benim aklım bir şeye ermiyor.

Hayırdır. Senin aklının ermediği şey nedir ki?

Hocam ben hikâyelerimde hep çıkını alıp yollara düşüyorum ya.

Evet.

Sonra da bin bir hazineyle geri dönüyorum.

Öyle.

Ama yine Keloğlanım, hep aynı Keloğlanım.

Senin zenginliğin içinde Keloğlan...

- Ama ben bazen dışımda da olsun isterim.

- Öyleyse bak şu taş Keloğlan. Diyelim ki bu bir altın.

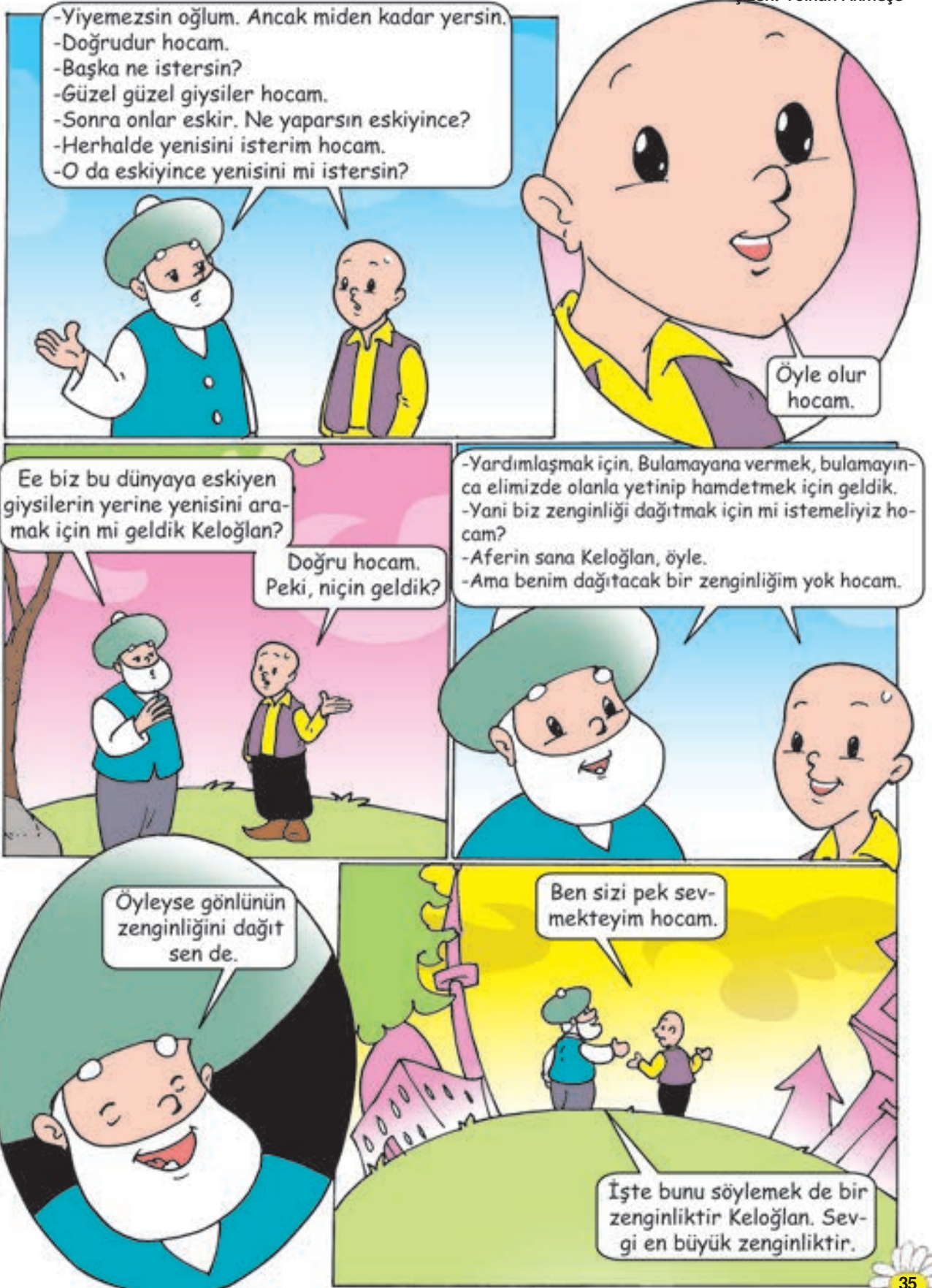
- Öyle diyelim hocam.

- Ne yaparsın bununla?

Önce içinde her çeşit yemeğin bulunduğu bir sofraya isterim.

Ne kadar yersin bu sofradan?

Hepsini yerim hocam.

Keserek çıkardığımız bu şekilleri, başka renkli kağıtlara yapıştırdıktan sonra altlarına güzel sözler yazalım. Ancak keserken çok dikkatli olmamız gerekiyor.

Ninenizin size anlattığı masalları kâğıt kesme sanatı ile süsleyip yeniden yazabilirsiniz. Siz de bir masal yazıp onu bu sanatla süsleyebilirsiniz. Rengârenk kâğıtlara çok güzel resimler çizip keserek manzara resimleri yapabilirsiniz.

Atalarımız Katı' sanatıyla, her yerde süslemeler yapmışlardır. Kitapları, derileri, camları çok güzel hale getirmişlerdir. Osmanlı dedelerimiz Kur'an-ı Kerim başta olmak üzere kitapları bu güzel san'atla süslemişlerdir..

Haydi, biz de bir manzara resmi yapalım, hani o pınarların şırıl şırıl aktığı, rüzgârların efil efil estiği, renk renk çiçeklerin güzel kokularıyla bize selam verdiği, upuzun ağaçların göklere uzandığı ormanların olduğu, bulutların masmavi gök yüzünde seyahat ettiği manzaraları...

Sevgili küçük dostlarım, bir dahaki yazımda sizlere Çini San'atını anlatacağım.

Zeynep Sarıtaş

DUVAR YAZILARI

Beni çekemiyorlar;
çok ağırım

Ayağımı yorganına göre uzat,
ayağın üşümesin.

Herkes iyiliğimi istiyor.
Veremeyeceğim işte,

Minareyi hazırlayan kılıfı
biraz zor bulur.

RÜYA

Kadın uyanır uyanmaz kocasına rüyasını anlatır:

- Efendi, rüyamda beni bir kuyumcuya götürüp altınlarla donattın. Çok meraklandım, manası ne olabilir acaba?..

Adam tebessüm ederek cevap verir:

- Sabret, akşama öğrenirsin!

Akşam kocasının, elinde paketle geldiğini gören kadın heyecanla sorar:

- Tahmin ettiğim şey var, değil mi?

- Tabii, der kocası. "Rüya Tabirleri Kitabı" aldım!

UYANDIR

Temel ile karısı Fadime küstür. Akşam yatarken karısına bir pusula yazar: "Beni sabah 7'de uyandır."

Temel sabah kalktığında

bir bakar ki saat dokuz!

Fadime başucuna şu

pusulayı yazıp bırakmıştır:

"Hadi kalk! Saat tam 7."

YÜZSÜZLÜĞÜN BU KADARI

Nasreddin Hoca'ya bir misafir gelir. Hoca cömertçe ikramını yapar ama adamın isteklerinin sonu gelmez bir türlü. Hoca, misafirdir diyerek sabreder. Yatma vakti gelince adamın canı bu sefer de üzüm ister. Ama artık utanır, üzüm istiyorum diyemez; bir türkü tutturur.

"Bizim eller bizim eller
Yatar iken üzüm yerler."

Hoca yüzüzlüğün bu kadarına dayanamaz, adamın türküsüne türkü ile karşılık verir:

"Bizde böyle adet yoktur;
Saklar da güzün yerler."

BİR GARİP İŞ

Hoca bir gün kendi kendine söylenir:

"Allahım, bu ne garip iş!.. Canım helva istediğinde yağ bulunur, un bulunmaz. Un bulunur, şeker bulunmaz. Şeker bulunur, odun bulunmaz. Hepsi bulunur, bu sefer de ben bulunmam!"

YEMEK

Hoca'ya sorarlar:

- Hocam, sizce yemek ne zaman yenmeli?

Hoca'nın cevabı manidardır.

-Zenginler istedikleri zaman yiyebilirler.

Ancak fakirler, bulur bulmaz yemeli!..

EVLIYÂ ÇELEBİ

(1611 – 1681)

17. yüzyıl Türk Edebiyatı'nın en büyük seyyahı, yani gezginidir. Asıl adı Hafız Mehmed Zillî'dir. İstanbul'da doğdu. Tarih ve müzikle uğraştı. Saray okulu olan Enderun'da dört yıl eğitim gördü.

Rivayete göre Evliyâ Çelebi, Peygamber Efendimizi (s.a.s.) rüyâsında görür. "Şefaât yâ Rasûlallah!.." diyeceği yerde, heyecandan dili sürçüp "Se-yahat yâ Rasûlallah" der.

1631'de seyahate başlayan Evliyâ Çelebi'nin hayatı, yeryüzü coğrafyasında dolaşmakla geçti. Osmanlı Devleti'nin bütün topraklarını, Balkanlar'ı, Kafkasya'yı, Güney Rusya'yı, Arabistan'ı, Akdeniz'i, Ortadoğu ve Orta Avrupa'yı gezip dolaştı.

Evliyâ Çelebi, gezip dolaştığı yerlerin sosyal durumlarını, özelliklerini ve geleneklerini "Seyahatnâme" adlı ünlü eserinde anlattı. Evliyâ Çelebi, 10 cilt olan bu eserini gayet açık ve samimi bir dille kaleme almıştır. Tarzı anlaşılır ve tatlıdır. Eserinde hikâye ve masallara da yer vermiş; zaman zaman da abartılı anlatımlara kaçmıştır.

Evliyâ Çelebi'nin bu eseri, birçok kez sadeleştirilerek veya kısaltılarak yayınlanmıştır.

EVLIYÂ ÇELEBİ'DEN ÖĞÜTLER

Evliyâ Çelebi, Seyahatnâmesi'nde babasının öğütlerini naklederek gelecek nesillere sunları söylüyor:

Ey oğul!

- Helâl olanı ye. Besmelesiz yemek yeme.
- Haram ve yasak edilen şeylere yaklaşma.
- İyi adımı kötüye çıkaracak davranışlarda bulunma.
 - Sırrımı sakla.
 - Kötüyle arkadaş olma, pişman olursun.
- Daima ileri hedefin olsun, geriye takılıp kalma.
 - Kimsenin hakkına göz dikme.
 - Sana ait olmayan bir şeye el uzatma.
 - İki kişi konuşurken gizlice dinleme.
- Hâline şükret. Ekmek ve tuz hakkını gözet.
- Davetsiz bir yere gitme; gidersen emin olduğun yere git.
 - Evden eve söz taşıma. Komsularınla iyi geçin.
 - Güzel ahlâklı ol.
 - Herkesle iyi geçin.
 - Güler yüzlü ve tatlı sözlü ol.
- İnatçı ve kötü sözlü olma.
- İhtiyarlara hüürmet et. Senden büyüklerin önünde yürüme.
- Kanaatkâr ol. Çünkü kanaat tükenmez bir hazinedir.
 - Cimri olma. Elin ve evin yoksullara açık olsun.
 - Elindeki imkânları israf etme.
 - Daima temiz ol. Her an abdestli bulunmaya çalış.
- Tanıstığın kişilerden bir şey isteme. Yoksa itibarını kaybedersin.
 - Namazını terk etme. Beş vakit namaza devam et.
 - İlim ve erdemle meşgul ol.

Züleyha Ulas

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI'NDAN DÜNYA ÇOCUK BAYRAMI'NA

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı dünyada çocuklara armağan edilen ilk ve tek bayramdır. Bu hediye Atatürk'ün Türk çocuklarına değer verdiğinin bir göstergesidir. 1979'dan itibaren her yıl dünya barışı adına Türkiye'ye gelen dünya çocukları bize şunu göstermiş oluyorlar: Dünya ne kadar küçükse yüreklerimiz şu koca dünyayı taşıyacak kadar büyük!

Bu bayram süresince her ülke kendi kültürünün özelliklerini çocukları aracılığıyla ülkemizde sergiliyor. Biz de Türk kültürünün birleştirici, kucaklayıcı, hoşgörülü özelliğiyle dünya kültürlerine ev sahipliği yapıyoruz.

Bu günün 'çocuk bayramı' olarak kutlanmasına sebep olan süreç şöyledir:

Mustafa Kemal ve arkadaşları Ankara'da, 23 Nisan 1920 günü, bugün Kurtuluş Savaşı Müzesi olan binada toplandılar. Ulusal Kurtuluş Savaşımızla ilgili bütün kararlar bu Meclis'te alındı. 23 Nisan 1920 günü yapılan ilk toplantıya 115 milletvekili katıldı.

Amaç, Türk halkının egemen olacağı tam bağımsız yeni bir devletin kurulmasıydı. Geleceğin, çocukların elinde olduğunu belirten Atatürk, Meclis'in açılış tarihi olan 23 Nisan gününün bayram olarak kutlanmasına karar verdi. Bu tarihten beş yıl sonra ise bu bayramı çocuklara armağan etti.

"Bugünün küçükleri yarının büyükleridir."

M. Kemal Atatürk

POLİS GÜNÜ (10 Nisan)

10 Nisan 1845'te kurulmuş olan Polis Teşkilatımız bu yıl 163. yıl dönümünü kutlamaktadır. Polis, toplum düzenini ve güvenliğini sağlamakla ve korumakla görevli kişidir. Polisler, şehir ve kasabalarda görev yapar. Köylerde ise güvenliği jandarma sağlar.

UNESCO DÜNYA ÇOCUK KİTAPLARI HAFTASI

Ülkemizde 1947 yılından bu yana Çocuk Kitapları Haftası kutlanmaktadır.

Bu haftayı kutlarken ulaşılmak istenen hedefler şunlardır:

- * Çocuklara kitap okuma sevgisi kazandırmak.
- * Daha çok ve kaliteli çocuk kitabı yazılmasını sağlamak.
- * Anne ve babaları, çocukları için kitap almaya yönlendirmek.
- * Çocukları, evlerinde kendi kitaplıklarını kurmaya teşvik etmek.
- * Okul ve sınıf kitaplıklarını zenginleştirmek.
- * Çocuk kütüphanelerinin sayısını arttırmak.
- * Ders kitapları dışındaki kitapların da okunmasını sağlamak.
- * Kitap okuma, not ve özet çıkarma teknikleri hakkında çocukları bilinçlendirmek.
- * Yeni çıkan çocuk yayınlarının takibini sağlamak.
- * Yazarlarla çocukları imza günlerinde buluşturmak.

UNESCO: Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu'nun kısa adıdır.

KİTAPIN YARARLARI

Gözlerimizi kapatalım ve elimizde bir hediye paketi olduğunu hayal edelim. Onu açmadan içinde ne olduğunu tam olarak tahmin edebilir miyiz? Parmaklarımız paketi açmaya başladığında içimizi bir heyecan kaplar. Size onu hediye eden de sizin kadar heyecanlı ve mutludur. İşte bu yüzden kitapları hediye paketine benzetirim. Kapağını kaldırıp sayfaları arasında merak ve heyecanla gezmeye başladığımız anda yeni bir dünyanın keşfine çıkmışız demektir. Bundan sonrası sizin okuma sevginize ve isteğinize bağlı...

MASAL KAHRAMANLARININ PROBLEMLERİ

Aşağıda verilen masal kahramanlarının problemlerini çözünüz.

Ben Keloğlan'ın annesi. Keloğlan'a kare şeklinde bir pasta yapmak istiyorum. Pastanın bir kenar uzunluğu 48 cm olacak. Pastanın etrafına köşelere birer tane gelecek şekilde 3 cm aralıklarla mum dikeceğime göre kaç tane mum kullanacağım?

Ben Heidi. Dikdörtgen şeklindeki bahçemizin kısa kenar uzunluğu 18 m ve uzun kenar uzunluğu 22 m'dir. Bahçenin etrafına 4 sıra tel geçirmek istiyorum. Kaç m tele ihtiyacım var?

Ben Pinokyo. Evimizin kare şeklindeki bahçesinin bir kenar uzunluğu 24 m'dir. Bahçenin köşelerine birer tane gelecek şekilde 6 m aralıklarla fidan dikmek istiyorum. Fidanların her biri 2 YTL olduğuna göre kaç YTL'ye ihtiyacım vardır?

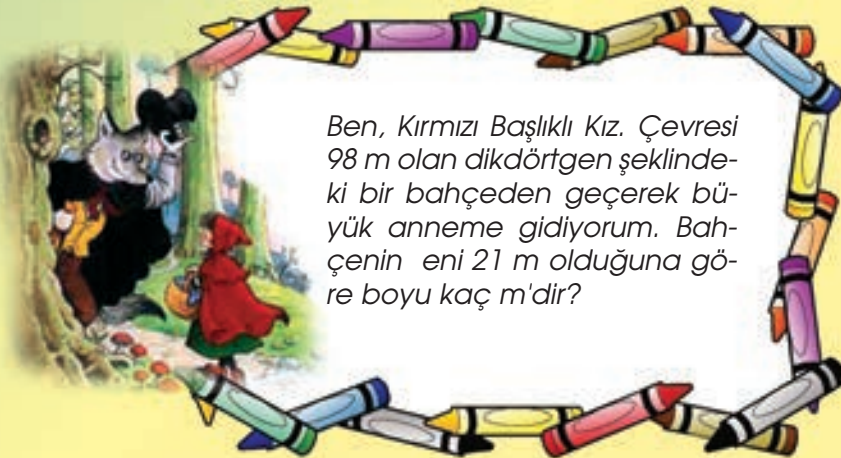

Ben, Boğaçhan. İç içe çizilmiş karelerden en küçük olanının içindeyim. Bu kareler çizilirken her birinin çevre uzunluğunun diğerinin yarısı olmasına dikkat edilmiştir. Benim içinde bulunduğum karenin çevresi 120 m olduğuna göre en dıştaki karenin bir kenar uzunluğu kaç m'dir?

Ben, Karagöz. Benim bahçemin eni 48 m, boyu 12 m'dir.

Ben, Hacivat. Benim bahçem kare şeklindedir. Bahçemin çevre uzunluğu, Karagöz'ün bahçesinin çevre uzunluğuna eşittir. Benim bahçemin bir kenarı kaç m'dir?

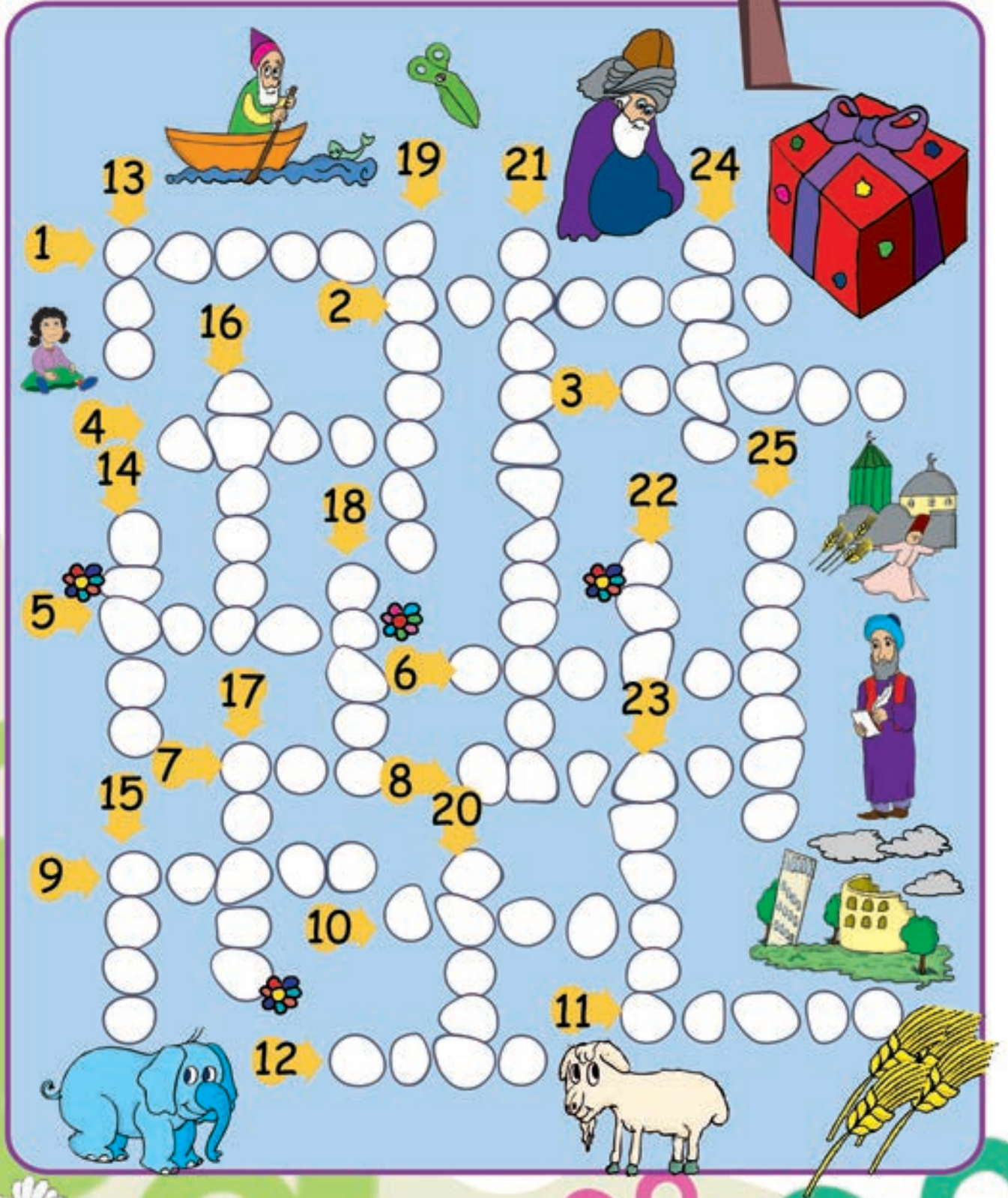
Ben, Kırmızı Başlıklı Kız. Çevresi 98 m olan dikdörtgen şeklindeki bir bahçeden geçerek büyük anneme gidiyorum. Bahçenin eni 21 m olduğuna göre boyu kaç m'dir?

BULMACA

Serap Çakmak

Aşağıdaki bulmacayı
çözebilmek için dergimizi
dikkatlice okumanız yeterli.
Soruların cevapları dergimi-
zin içinde... Kolay gelsin...

BULMACANIN SORULARI

1. Görülen, duyulan, öğrenilen şeyleri zihninde saklama ve hatırlama yeri.
2. 13. yüzyılda yaşamış bir İslam önderi. Türbesi Konya'dadır. Adı Celalettin Rumi'dir.
3. Peygamberimizin torunlarından birisi. (Hz. Ali'nin oğlu)
4. "Acıyı tatlı, bakırı altın eden Ölüyü diri, kulu sultan eden" şey nedir?

5. Türkiye'nin yüzölçümü en büyük ili. Ülkemizin tahıl ambarı.

6. Birine karşılıksız verilen şey, armağan.

7. Kara hayvanlarının en iri olanı.

8. Amerika kıtasının varlığını, Kolumb'dan beş asır önce bilen Müslüman bilgin.

9. En iyi, en faydalı arkadaş.

10. Toplum düzenini ve güvenliğini sağlamakla ve korumakla görevli kişi.

11. Keçi yavrusu.

12. İtalya'nın başkenti.

13. Allah'ın sıfatlarından birisi. (.....dan gelen Hu'ya gider, sözündeki boş bırakılan kelime.)

14. Hz. Peygamberin doğduğu, Kabe'nin bulunduğu şehir.

15. Kağıt kesme sanatı.

16. Çok gezen kimse, seyyah.

17. Hz. Peygamberin kızı; Hz. Hasan ile Hüseyin'in annesi.

18. Buğday, arpa, çavdar, yulaf gibi bitkilerin genel adı.

19. Altı ana kıtadan birisi. (Kuzey ve güney olmak üzere iki bölümdür.)

20. Toprağa gömüldüğünde yeni bir bitki meydana getiren tane.

21. 17. yüzyılda yaşamış olan büyük Türk gezgini. Gezdiği, gördüğü yerleri anlatan "Seyahatname" adlı önemli bir eser yazmıştır.

22. Peygamberimizin amcasının oğlu, Müslümanlığı seçen ilk çocuk.

23. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu'nun İngilizce kısa adı.

24. Peygamber Efendimize ve arkadaşlarına yakınlık gösteren ve yardım eden Medineli Müslümanlar.

25. Peygamberimizin torunlarından birisi. (Hz. Fatma ile Hz. Ali'nin oğlu.)

GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ

AFYON-
Hocalar'dan
yazan kardeşimiz Mu-
rathan Demirel şöyle diyor:
"Ben 1. sınıftayım; okumayı
yeni öğrendim ve çok sevi-
yorum. Ben büyüyüp dok-
tor olacağım. Derginizi
çok beğendim. Bütün Di-
yanet Çocuk ailesini
sevgiyle selamlıyorum."

Fatma Kaya – ANKARA
Fatma Nur Kırkağaç – BALIKESİR
Merve Taştekin – MUĞLA
Esra Konak – BURSA
Merve Özdoğan – BURDUR
Emre Serince – ORDU
Furkan Urvan – VAN
Elif Yetkin ve Zehra Yetkin – ANKARA
Sümeyye Aran – ALMANYA
Zinet Yapıcı – İSKENDERUN
Furkan Karataş – SAKARYA
Beyza Nur Altıntaş – İSVİÇRE
Furkan Örs – BALIKESİR
Nisa Nur Aktan – BİLECİK
Esra Demir – KASTAMONU
Emine ve Rümeyza Gök – TOKAT
S. Selin ve Kemal Üsten – KIRŞEHİR
Engincan Alkız – İZMİR
Ç. Bera Adanır – BOLU
Merve Yürür – KAYSERİ
Ahmet Ağırbaş – ÇORUM

Ensar Yıldız – TEKİRDAĞ
Ümre Tuzcu, Beyza Koç – HOLLANDA
Ahmet Avşar – AFYON
Merve Ertuğral – HOLLANDA
F. Betül ve Senanur Ağırbaş – ALMANYA
Sacide ve Yavuz Selim Karaman – YALOVA
M. Reyhan Bilgin – HATAY
Hanife N. Yanar – OSMANİYE
Dilara Kaya – Kazan/ANKARA
Kübra Karakuş – MUĞLA
Rüveyda Özkaya – BURDUR
Huzeyfe Ceyhan – KÜTAHYA
Kübranur ve Kutlu Doğan Avcı – SİNOP
Melikenur Özdemir – GAZİANTEP
Osman Kula – KONYA
Cafer Balekoğlu – TRABZON
Rümeyza Akçay – KOCAELİ
Ahmet Sefa Alkaç – HATAY
Musa Danyal Kıcı – MERSİN
Furkan Demirezen – KAYSERİ
Aygül Polat – KAYSERİ
Murathan Demirel – AFYON

KIRŞEHİR – Akpınar'dan
Selin ve Kemal Üsten kardeşler mektup gön-
dermiş bize; S. Selin kardeşimiz diyor ki: "Ben birinci
sınıfa gidiyorum. Okumayı yeni öğrendiğim için der-
ginizi pek okuyamıyorum ama ağabeyimin bana
okuduğu şeyleri severek dinliyorum. Okumayı iyice
öğrendiğim zaman kendi başıma okuyacağım. Sizleri
çok seviyorum."

TOKAT'tan
mektup gönderen Emine ve Rümeyza Gök kardeşler
diyor ki: "Babam her ay bize bu dergiyi alarak bizim o
güzel ve anlamlı hikayelerden faydalanmamızı istiyor.
Dergideki resimlerin benzerini evde kardeşimle birlikte
yapıyoruz. Biz Gazi Paşa İ.Ö.O.'nda okuyo-
ruz. Sizleri çok seviyoruz."

ANKARA – Bala'dan
Fatma Kaya kardeşimiz şöyle yazmış:
"Ben 13 yaşındayım, 7. sınıfa gidiyo-
rum. 15 yıldır derginizi alıyoruz. Bilim-
Teknik bölümü derslerimde yardımcı
oluyor bana. Hikayelerin içerikleri
muhteşem!.. Dergiyi baştan sona
okuyorum. Biz üç kardeşiz. Ablam Sü-
meyye ve kardeşim Kevser'in de size
selâmı var."

TEKİRDAĞ-
Hayrabolu'dan mek-
tup gönderen Ensar Yıldız kar-
deşimiz diyor ki: "Ben Hayrabolu ilçesine
bağlı Çene Köyünde oturuyorum, 3-B sınıfına gidi-
yorum. Ağabeyim 14 yaşında; O.K.S.'yi kazanmak
için çok çaba harcıyor. Derginizi her ay ipe çeki-
yorum. En beğendiğim şey fıkralar. Eğer mektubu-
mu yayınlamazsanız bu heyecanımın hiçbir anla-
mı kalmaz." (İnci gibi bir el yazısıyla ve titizlikle yaz-
mış olduğun mektubunu yayınlamaz olur muyuz
hiç!.. Ağabeyine de sınavında başarılar diliyoruz.)

OSMANİYE'den
Hanife Nur Yanar kardeşimiz mektubunda şunları
yazmış: "Ben 5-A sınıfına gidiyorum. Üç kardeşiz;
en küçüğümüz 2., diğeri de 4. sınıfa gidiyor.
Derslerim çok iyi, takdir belgesi aldım. Dergilerinizi
çok beğeniyoruz. Bulmaca ve resim köşesini çok
beğeniyorum. Sağlıcakla kalın!"

SİNOP-
Ayancık'tan K. Do-
ğan ve Kübranur Avcı kardeş-
ler şöyle diyor: "Biz Ayancık'a bağlı bir köy-
de oturuyoruz. Köyümüz çok güzel ama okulumuzda
sadece 9 öğrenci var. Okulumuz kapanırsa yatılı oku-
la gitmek zorunda kalacağız; ona üzülüyoruz. Şu an
dışarıda kar yağıyor, biz sıcak sobamızın başında otu-
rurken kardeşimle size mektup yazıyoruz. Mektubumu-
zu dergide görmek bizi mutlu edecektir." (Okulunuz
kapanmaz inşallah, çocuklar. Ama öyle olsa bile yatılı
okulda okumanın da güzel tarafları vardır. Sizin için
en hayırlısını diliyoruz.)